

Η πόλη του Χριστού (Μέρος 1ο)

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός

65 χιλιόμετρα βορειοανατολικά της Δαμασκού και σε ύψος χιλίων εξακοσίων μέτρων υπάρχει μία ξεχωριστή πόλη. Ξεχωριστή γιατί οι (λίγοι πλέον) χριστιανοί κάτοικοι της μιλάνε ακόμα μεταξύ τους τη γλώσσα του Χριστού: τα αραμαϊκά. Η Μα' loula έχει κερδίσει το ενδιαφέρον παγκοσμίως, όχι μόνο για τα αραμαϊκά που ακούγονται στα στενά δρομάκια της, αλλά και γιατί η πλειονότητα των κατοίκων της ασπάζεται τον χριστιανισμό. Η πόλη θεωρείται από πολλούς χριστιανούς, κυρίως της Μέση Ανατολής, ο δεύτερος πιο ιερός τόπος μετά την Ιερουσαλήμ.

Στα αραμαϊκά το όνομα της πόλης σημαίνει «είσοδος» και παραπέμπει στη θέση της πόλης η οποία βρίσκεται στο άνοιγμα μίας στενής λωρίδας ανάμεσα σε δύο απότομους λόφους. Η βραχώδης περιοχή του Qalamoun προστατεύει την πόλη της Μα' loula και δημιουργεί μία αίσθηση απομόνωσης της πόλης. Οι περισσότεροι ερευνητές και ακαδημαϊκοί ισχυρίζονται ότι η γεωγραφική θέση της πόλης βοήθησε στη διατήρηση της αραμαϊκής γλώσσας αλλά και της χριστιανικής

θρησκείας από το 90 μ.χ όπου δημιουργήθηκε η Ma' Ioula. Ολόκληρη η περιοχή του Qalamoun ασπάστηκε τον χριστιανισμό ήδη από το 4ο αιώνα, περίοδο όπου ιδρύθηκαν και τα πρώτα χριστιανικά μοναστήρια. Οι μοναχοί των μοναστηριών της Ma' Ioula φυλάσσουν ακόμα τα χριστιανικά χειρόγραφα των πρώτων αιώνων ζωής της θρησκείας στην περιοχή.

Η είσοδος του Ισλάμ τον 7ο αιώνα και οι αραβικές κατακτήσεις αλλοίωσαν τον χριστιανικό χαρακτήρα της περιοχής του Qalamoun. Παρόλα αυτά, ένας αριθμός πόλεων και χωριών της περιοχής διατήρησε το θρησκευτικό στοιχείο και απέρριψε την επικράτηση του Ισλάμ καθώς και την επιβολή της αραβικής γλώσσας. Μερικές από τις περιοχές αυτές είναι: Saydnaya, al-Ma'arra και Ma' Ioula. Το 2011, πριν το ξέσπασμα του εμφυλίου στη Συρία, η πόλη της Ma' Ioula ήταν το σπίτι 5000 κατοίκων. Το 80% των κατοίκων το πρωί έκαναν τον σταυρό τους ενώ το 20% έπεφτε με τα γόνατα στο χαλάκι προσευχής, μόλις άκουγε το adhan (κάλεσμα για προσευχή που ακούγεται από τους μιναρέδες των τζαμιών). Κανένας δεν μπορούσε να αμφισβητήσει τον κυρίαρχο χριστιανικό χαρακτήρα της πόλης, αφού στην είσοδο της σε καλωσόριζε ένα μπλε άγαλμα της Παναγίας. Η συνύπαρξη χριστιανών και μουσουλμάνων υπήρξε ειρηνική για αρκετούς αιώνες, χωρίς προβλήματα και εντάσεις. Οι κάτοικοί της χρησιμοποιούσαν μία συγκεκριμένη έκφραση για να δείξουν την αρμονία, την ειρήνη, τη θρησκευτική ανεκτικότητα και τον σεβασμό που γέμιζαν την πόλη: "Everyone is a Christian and everyone is Muslim".

Η Ma' Ioula έχει χαρακτηριστεί ως Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO. Είναι το σπίτι για μερικά από τα σημαντικότερα μνημεία του Χριστιανισμού τα οποία γίνονται σημείο προσκυνήματος για τους χριστιανούς της Μέσης Ανατολής και όχι μόνο. Το ελληνορθόδοξο μοναστήρι της Αγίας Θέκλας (Mar Taqla) είναι το ένα από τα δύο αρχαία μοναστήρια της περιοχής. Σύμφωνα με την ιστορία (Πράξεις Αποστόλου Παύλου και Θέκλης), η Θέκλα ήταν η νέα κόρη μίας πλούσιας οικογένειας ειδωλολατρών στο Ικόνιο. Όταν ο Απόστολος Παύλος επισκέφθηκε το Ικόνιο, η νεαρή κοπέλα μαγεύτηκε από τις διδαχές του Παύλου και θέλησε να ασπαστεί τον χριστιανισμό και να ζήσει με βάσεις τις χριστιανικές αρχές της αγνότητας και της αγαμίας. Έτσι, χώρισε τον αρραβωνιαστικό της και ακολούθησε τον Παύλο. Η οικογένεια της και ο αρραβωνιαστικός της κατεδίωξαν τον Παύλο και τη Θέκλα και η Θέκλα πέρασε αρκετά μαρτύρια και βασανιστήρια για να απαρνηθεί τον χριστιανισμό. Αφού σώθηκε από όλα τα βασανιστήρια με τη χάρη του Θεού, βρήκε καταφύγιο μέχρι τον θάνατο της στο σπήλαιο πάνω στο οποίο χτίστηκε το μοναστήρι.

Η Ma' Ioula έχει κερδίσει το ενδιαφέρον παγκοσμίως, όχι μόνο για τα αραμαϊκά που

ακούγονται στα στενά δρομάκια της, αλλά και γιατί η πλειονότητα των κατοίκων της ασπάζεται τον χριστιανισμό.

Ακόμα πολλοί θεωρούν ότι ο τάφος της Αγίας Θέκλας βρίσκεται κάτω από το μοναστήρι. Εκατοντάδες χιλιάδες πιστοί συρρέουν στο μοναστήρι καθώς πιστεύουν ότι το νερό που ρέει από την πηγή του μοναστηριού είναι ιαματικό και θαυματουργό. Το αξιοθαύμαστο είναι ότι ανάμεσα στα τάματα που αφήνουν οι πιστοί, κάποιος θα δει αποσπάσματα από το Κοράνι. Οι μουσουλμάνοι της περιοχής είναι εξοικειωμένοι με τη λατρεία της αγίας της περιοχής τους και προσεύχονται σε αυτήν όπως ακριβώς και οι χριστιανοί γείτονες τους. Το μοναστήρι υπάγεται στο Πατριαρχείο Αντιόχειας και βρίσκεται υπό την επιτήρηση ενός εξαιρετικά μικρού αριθμού καλογριών. Λίγο πριν την έναρξη του εμφυλίου, με πρωτοβουλία της καλόγριας Pelagia Sayyaf, το μοναστήρι ίδρυσε ένα μικρό ορφανοτροφείο στο οποίο φιλοξενούνταν τέσσερα ορφανά κορίτσια.

Μέχρι το 1724, το ελληνορθόδοξο μοναστήρι της Αγίας Θέκλας ήταν άμεσα συνδεδεμένο με το ελληνοκαθολικό μοναστήρι του Αγίου Σέργιου και Βάκχου (γνωστό και ως Dayr Mar Sarkis). Το μοναστήρι φτιάχτηκε για να τιμήσει τον Ρωμαίο στρατιώτη Σέργιο ο οποίος εκτελέστηκε για την πίστη του στο Χριστό. Χτισμένο τον 4ο αιώνα μ.Χ. το μοναστήρι δημιουργήθηκε επάνω στα απομεινάρια ενός παγανιστικού ναού, πιθανότατα πριν καν την Α' Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας, το 325 μ.Χ .

Για αιώνες, τρεις ημερομηνίες συγκέντρωναν πλήθη Χριστιανών στην πόλη της Ma' Ioula: 14 Σεπτεμβρίου, η γιορτή του Σταυρού, 22 Σεπτεμβρίου, ημέρα όπου γιορτάζεται η μνήμη της Αγίας Θέκλας και 7 Οκτωβρίου όπου γιορτάζεται η μνήμη του Αγίου Σέργιου.

Πηγή: huffingtonpost.gr